

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кж I 293/05
09.06.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Слободана Рашића и Невенке Важић, чланова већа, са саветником Александром Симић, записничарем, у кривичном предмету против оптуженог АА, због кривичног дела неовлашћено набављање, држање и ношење ватреног оружја и муниције из члана 33. став 1. ЗОМ-а РС, и кривичног дела неовлашћене производње, држања и стављања у промет опојних дрога из члана 245. став 3. ОКЗ-а, одлучујући о жалби Окружног јавног тужиоца у Нишу, изјављеној против пресуде Окружног суда у Нишу К.бр.79/04 од 23.11.2004. године, након одржане јавне седнице већа, у одсуству уредно обавештених браниоца оптуженог и Републичког јавног тужиоца, донео је дана 09.06.2005. године,

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба Окружног јавног тужиоца у Нишу и пресуда Окружног суда у Нишу К.бр.79/04 од 23.11.2004. године, ПОТВРЂУЈЕ.

Образложење

Првостепеном пресудом оптужени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћено набављање, држање и ношење ватреног оружја и муниције из члана 33. став 1. ЗОМ-а РС и кривичног дела неовлашћене производње, држања и стављања у промет опојних дрога из члана 245. став 3. ОКЗ-а, па му је суд применом наведених законских прописа и чл.33, 35, 38. и 41. ОКЗ-а, а у односу на кривично дело из члана 33. став 1. ЗОМ-а РС и применом чл.42. и 43. ОКЗ-а, утврдио појединачне казне и то за кривично дело из члана 33. став 1. ЗОМ-а РС казну затвора у трајању од три месеца, а за кривично дело из члана 245. став 3. ОКЗ-а казну затвора у трајању од два месеца, а затим му је применом члана 48, 51, 52. и 53. ОКЗ-а изрекао условну осуду којом му је утврдио јединствену казну затвора у трајању од четири месеца и истовремено одредио да се утврђена казна неће извршити уколико оптужени у року од две године по правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Од оптуженог је одузет један пакетић бруто масе 1,13 грама испуњен биљним материјалом који припада биљци *cannabis sativa*, а који се по правноснажности пресуде има уништити спаљивањем.

Применом одредбе члана 69. ОКЗ-а, према оптуженом је изречена мера безбедности одузимања предмета и то једног пиштоља марке ЦЗ 99, калибра 9мм, избрисаног фабричког броја, 13 метака, калибра 9 мм и три метка различитих калибара и то један калибар 9 мм, један калибар 45 мм, један калибар 38 мм и 35 семенки биљке *cannabis sativa*, које се семенке по правноснажности пресуде имају уништити спаљивањем.

Оптужени је обавезан да суду плати на име паушала износ од 10.000,00 динара, у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Против наведене пресуде жалбу је благовремено изјавио Окружни јавни тужилац у Нишу због одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Врховни суд преиначи првостепену пресуду и оптуженог осуди на казну затвора у ефективном трајању.

Бранилац оптуженог адвокат АБ је поднео одговор на жалбу јавног тужиоца, са предлогом да Врховни суд исту одбије као неосновану. Бранилац је тражио да буде обавештен о седници већа.

Републички јавни тужилац је дописом Ктж.бр.418/05 од 09.03.2005. године предложио да Врховни суд уважи жалбу Округног јавног тужиоца у Нишу и преиначи првостепену пресуду у погледу одлуке о кривичној санкцији у смислу жалбених навода.

Врховни суд је одржао седницу већа у одсуству уредно обавештених браниоца оптуженог адвоката АБ и републичког јавног тужиоца, на којој је размотрио списе предмета заједно са побијаном пресудом коју је по службеној дужности испитао у смислу члана 380. ЗКП-а жалбом и одговором на жалбу, па је по оцени жалбених навода и предлога, нашао:

Жалба је неоснована.

Првостепена пресуда не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка, нити повреде кривичног закона, а на које повреде Врховни суд као другостепени поводом жалбе у смислу члана 380. ЗКП-а пази по службеној дужности.

По налажењу Врховног суда неосновано се жалбом Јавног тужиоца побија првостепена пресуда у делу одлуке о кривичној санкцији.

Ово са разлога што је првостепени суд правилно утврдио све околности из члана 41. ОКЗ-а које су од утицаја на избор кривичне санкције.

Дајући правилан значај олакшавајућим околностима које је утврдио на страни оптуженог – досадашњој неосуђиваности и коректним држањем пред судом, чиме је оптужени омогућио да се чињенично стање у потпуности утврди, а у одсуству отежавајућих околности, првостепени суд је правилно поступио када је оптуженом, имајући у виду и младост оптуженог у време извршења кривичног дела, нашао да исте имају карактер особито олакшавајућих околности, па је оптуженом у односу на кривично дело из члана 33. став 1. ЗОМ-а РС ублажио казну испод границе прописане законом.

И по налажењу Врховног суда наведене околности имају значај особито олакшавајућих, па појединачно утврђене казне затвора за свако кривично дело, као и јединствена казна затвора у трајању од четири месеца са роком провере од две године, су правилно утврђене.

Врховни суд налази да ће се са изреченом условном осудом у потпуности остварити сврха изрицања кривичних санкција како у односу на оптуженог, тако и на плану генералне превенције и иста је у складу са тежином учињених кривичних дела и степеном друштвене опасности оптуженог као учиниоца.

Стога, Врховни суд налази да су наводи из жалбе јавног тужиоца, да је првостепени суд дао превелики значај олакшавајућим околностима на страни оптуженог, неосновани, а обзиром да је првостепени суд правилно утврдио олакшавајуће околности на страни оптуженог и истима дао адекватан значај, како је то напред наведено, па је жалба јавног тужиоца одбијена као неоснована.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 388. ЗКП-а, Врховни суд је донео одлуку као у изреци пресуде.

Записничар, Председник већа-судија,
Александра Симић, с.р. Драгиша Ћорђевић, с.р.

За тачност отправка

љи